

Τελικά τι γίνεται στο κέντρο της Αθήνας; Πρόκειται για ένα παιχνίδι κερδοσκοπίας με μοναδικό κίνητρο την αγορά ακινήτων για μία μπουκιά ψωμί; ή μήπως για τα αποτελέσματα της προφανούς αδυναμίας περιορισμού της εγκληματικότητας; μήπως πρόκειται για μία συγκυριακή κατάσταση η οποία θα ανατραπεί αργά ή γρήγορα; Σίγουρα όμως η λύση δεν βρίσκεται στην πιάτσα ...μπαζαρικών. Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά δυστυχώς δεν μπορεί να δοθούν με την χρήση κάποιων ισχυρών επιχειρημάτων και αυτό γιατί επικεντρώνονται στην εικόνα του σήμερα κλείνοντας τα μάτια στο αύριο.. Τι σημαίνει αυτό; Απλά ότι τουλάχιστον για τα επόμενα 12 χρόνια τουλάχιστον το 30% της εμπορικής αγοράς του κέντρου της πρωτεύουσας θα λειτουργεί σε συνθήκες γκέτο. Μία βόλτα στους «καταραμένους» δρόμους της πρωτεύουσας όπως για παράδειγμα στην Σωκράτους, στην Ευριπίδου, στην Σοφοκλέους, και σε όλους του καθέτους τους θα πείσει τον κάθε δύσπιστο ότι τουλάχιστον το 35% των εμπορικών χώρων είναι μισθωμένοι σε επιχειρήσεις των οποίων οι ιδιοκτήτες προέρχονται από ασιατικές χώρες. Ένα ποσοστό που κινείται στα όρια του 25% αφορά σε κενούς χώρους και στο υπόλοιπο 50% από το απόθεμα των διαθέσιμων εμπορικών καταστημάτων είναι εγκατεστημένες μικρές ελληνικές εμπορικές επιχειρήσεις. Ένας πιο συστηματικός παρατηρητής θα διαπιστώσει επίσης ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εμπορικών χώρων τους οποίους εγκαταλείπουν οι έλληνες έμποροι μισθώνεται από αλλοδαπούς . Έτσι , ο χορός δραστηριότητας τους εξαπλώνεται σταδιακά και σε άλλες παραδοσιακές αγορές όπως για παράδειγμα στου Ψειρή. Αυτό που αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι η επιχειρηματική αυτή επέκταση συμπίπτει με την αύξηση του αριθμού των επιχειρήσεων που διακόπτουν την δραστηριότητα τους. Προκειμένου να μπορέσει κανείς να δώσει στο πρόβλημα τις σωστές μακροχρόνιες διαστάσεις δεν έχει παρά να σκεφτεί ότι η ισχύουσα νομοθεσία για τις επαγγελματικές μισθώσεις προβλέπει την προστασία της επιχείρησης για τουλάχιστον 12 χρόνια. Επομένως η σημερινή εικόνα που διαμορφώνεται στο κέντρο της πρωτεύουσας δεν είναι ούτε περιστασιακή ούτε με ημερομηνία λήξης. Σε αυτές τις γειτονιές διαμορφώνεται ένα επιχειρηματικό status το οποίο θα διαρκέσει για πολλά χρόνια και είναι πολύ πιθανό –εξαιτίας και της οικονομικής κρίσης- να διαμορφώσει τους κανόνες του παιχνιδιού. Αυτή είναι δυστυχώς η προοπτική μίας εμπορικής πιάτσας , που πριν από 15 μόλις χρόνια ήταν η καρδιά της βιοτεχνίας και του χονδρικού εμπορίου. Σήμερα , η κατάσταση αφορά σε μερικές εκατοντάδες οικοδομικά τετράγωνα τα οποία όλοι τα έχουν διαγράψει από τον χάρτη της αγοράς ακινήτων του κέντρου. Αν όμως δεν υπάρχει πολιτική για την αντιμετώπιση αυτής της νέας πραγματικότητας κάθε μήνα θα προστίθενται και νέα ακίνητα στην μαύρη λίστα και σύντομα η κατάσταση θα γίνει μη αναστρέψιμη ακόμα και για αυτούς που χρησιμοποιούν την απαξίωση για κάνουν φτηνές αγορές.